

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

Art. I. De Matrimonio Clandestino propter defectum Denuntiationum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62672](#)

TITVLVS III.

De Clandestina Desponsatione.

UT maris ac foeminae desponsatione contracta vita societas individua, & non obnoxia est dissolutioni, illam sive contractum matrimonialem Solennem, non Clandestinum, Novissimum & Vetus quoque Ecclesiaz Jus approbabit,

ARTICULUS I.

De Matrimonio Clandestino propter defectum Denuntiationum,

SUMMA RIUM,

1. Nuptia duas ob causas vocantur Clandestina.
2. De Denuntiationibus Ecclesia præceptum:
3. Quod graviter obligat:
4. Secundum aliquos irritat matrimonium.
5. Verius hoc etiam non denuntiatum subsistit.
6. Facienda denuntiationes sunt in Parochius contrahentium,
7. Tribus continuis diebus festiis,
8. In Ecclesia & inter Missarum solenitatis.
9. Remitti possunt ab Episcopo,
10. Et iussu Vicario Generali,
11. Ex justa causa.

12. Harum plures referuntur;
13. Quibus urgentibus denuntiationes aliquando liberè omittuntur.
14. Impedimenti conscientis id denunciare,
15. Et si solus sciat, tenetur Parochio;
16. Et iste nuptias impedit;
17. Nisi id sciat ex Confessione Sacra mentali.

Clandestina hodie Matrimonia evadunt ac dicuntur; quod contra decreta generalium Conciliorum, Lateranensis relati & fin. Denuntiationibus sine dispensatione ac temere omisis; vel Tridentini Sess. 24. cap. 1. V. Qui aliter, de Ref. Matr. aliter, quam coram proprio Parochio & praesentibus duobus vel tribus testibus celebrantur, Palao Tract. 28. disp. 2 p. 13. §. 5. n. 1. Gonzalez in c. fin. cit. n. 6. Denuntiationum nomine intelliguntur proclamationes, sive admonitiones publicæ præmitti solitæ matrimonio; ut, qui inter sponsos id celebratores intercedens aliquod Divini, Naturalis, aut Ecclesiastici Juris impedimentum novis id intra terminum præfixum manifestet Parochio, ad ejus investigationem obligato ex officio, & præcepito Concilii Lateranensis, c. fin. pr. relato: cuius vestigis & dispositioni inharentes S. Synodi Tridentinæ PP. Sess. 24. cap. 1. V. Cui male, de Ref. Matr. præceperunt, Ut in postrum, an-

rum, antequam matrimonium contrahatur, ter à proprio contrahentium Parocho, tribus continuis diebus festiis in Ecclesia inter Missarum solennia Eccl. publicè denuntiatur, inter quos sit contrahendum Eccl. Juxta quæ Generalis Concilii utriusque Decreta

3. Primo graviter delinquent, qui matrimonium, etiam coram Parocho & testibus contrahunt: uti & Parochus, id contrahentibus assistens, ejusmodi denuntiationibus non præmissis, ut colligitur ex eo; quod illas præmissas S. Synodus utraque, ad gravia mala evitanda non solum præcipiat: sed eas sine dispensatione omittentes gravibus, & nonnisi graviter delinquentibus infligi solitis, poenis obnoxios reddat, c. fin. cit. §. Si quis Eccl. §. fin. & Suff. cit. cap. 5. Sanchez Lib. 3. disp. 5. n. 6. & Lauman. Lib. 5. Tract. 10. p. 2. cap. 4. n. 9. Unde
4. Dubium oritur de matrimonii, sine denuntiationibus & dispensatione contracti, valore. Quem illi negare Menoch. Vol. 1. Consil. 69. n. 71. & negandum suadere videtur Regula, *Quæ contra Ius sunt, debent utique pro infelicitate haberi*, quæ est 64. in 6. eique consolona 1. Non dubium 5. C. de Legibus. Id ipsum non obscurè insinuat cap. 1. cit. quia eō S. Synodus matrimonii assistendi potestatem non absolutam, sed limitatam, scilicet præmissis denuntiationibus, Parocho concedit. Unde iste nuptiis, illis denuntiationibus non præmissis, assistendō sibi concessa potestatis fines excedit: & non ut Parochus, cuius præsencia ad matrimonii valorem exigitur, sed ut privatus, ac proinde nihil ager. Sed melius valorem ejusmodi matrimonio cum Navarro Manual. cap. 22. n. 70. adstrinxunt Gutierrez de Juramento p. 1. cap. 51. n. 21. Henriquez Lib. 11. cap. 5. n. 1. & Sanchez cit. disp. 5. n. 3.

Rationem reddunt; quod denuntiationes de matrimonii substantia non fuerint Jure antiquo; quia Canon, aut Juris textus, quod sine ipsis inita matrimonia ab Ecclesia irritata sunt, non extat: ea autem, quæ ante Ecclesiæ irritationem clam contracta sunt, vera & rata matrimonia esse, negantes, anathemate fulminentur à Tridentino cit. cap. 1. pr. Neque de ejus substantia esse cœperunt Novissimæ Jure ejusdem S. Synodi; cùm istius PP. in suo de iis decreto usi sint verbis solummodo præceptivis, non irritantibus sive contractum annullantibus: quibus usi sunt, cùm agerent de matrimonio, sine Parocho vel duobus aut tribus testibus contracto, cap. cit. §. Qui aliter quam præsente Eccl. ut rectè observat Barbosa de Offic. Episc. alleg. 3. n. 1. Unde corruit, quod ex cap. cit. deductum est argumentum Incontrarium autem allegati textus intelligendi sunt de Jure sive lege, intra prohibitionis terminos non manente: sed verbis irritantibus utente, aut formam a clausa substantiale, & non solum accidentalem, sive rectè decenter que faciendo modum præscribente, ut rectè advertit Palao Tract. 3. disp. 2. p. 8. n. 2. & 3. & Perez de Matrim. disp. 43. sect. 1. n. 4. addens, specialem matrimonii favorem esse; quod simplici & clausula irritante non munita prohibitione nunquam irritetur: quod Regula instar tradit Decius in c. In nomine 2. de Test. & attest. n. 17. V. Si fecus temporali, & Rotæ decisione firmat cit. Sanchez n. 3.

Secundò, juxta eadem Synodalia decreta faciendæ denuntiationes sunt in propria Parochia contrahentium: non unius duntaxat, sed utriusque, si ad diversas spectant; quod ita faciliter deteguntur impedimenta, se tenentia ex parte utriusque. Sed, et si hoc initio reglati

O;

6.
lati

lati Decreti verbis, *A proprio contrahentium Parochio*, non obscurè insinuetur, & S. Congreg. Cardd. Interpp. declaratione comprobet Segura *Direct. Judic. p. 2. cap. 16. n. 10.* Consuetudinem tamen, vi cuius alicubi denuntiationes in ea solùm Parochia, in qua nuptiae celebrantur, hodie fieri solent, minimè damnandam, censem Laiman. *cit. cap. 4. n. 10. Palao Tratt. 28. disp. 2. p. 13. §. 3. n. 2.* & Pirrhing *ad banc Rubr. n. 28.*

7. Tertiò, eadem facienda sunt tribus continuis diebus festiis: non tam sibi immediatè succendentibus; quia inter illos iisque facienda denuntiationes intercedere debet breve aliquot diem intervallum, ut tempus sufficiat ad aperienda matrimonii impedimenta: quod ex Tridentinæ dispositionis fine & Conciliorum Provincialium Moguntini, atque Coloniensis Decretis ostendit *cit. Sanchez n. 8.* cum laudato Segura *n. 20.* monens casu, quò matrimonium mali-
tiosè impediendum non vana suspicio. Ideoque illi una tantum denuntiatio præmittenda est, hæc facta ad illius contrahendum non facile procedendum, sed aliquò temporis spatiō, vg. duobus aut tribus diebus expectandum.

8. Quartò, facienda sunt in Ecclesia inter Missarum solennia; quod ad hæc audienda in illam convenire soleat frequentia populi: qui, si ad concionem vg. extra Ecclesiam etiam, & die non festo habendam, confluueret, matrimonium etiam tali loco & die denuntiari posset, ex mente *citt. Sanchez disp. 6. n. 9.* & Laiman, *n. 10.* ubi, hac in re cuiusque Ecclesiæ Consuetudinem observandam, monet.

9. Quintò, dictæ denuntiationes ex justa causa remitti possunt ab Ordinario: cuius prudentia & judicio id S. Synodus reliquit *cap. I. cit.* Quò loco Ordina-

rii nomine non tantum Episcopum, & Sedis Apostolicae legatum respectu suæ provinciæ: sed etiam Capitolum sede va-
cante & Prælatos quoscunque jurisdi-
ctionem quasi Episcopalem in certum territorium, & populum obtinentes, nul-
ligeceano subjectos venire, cum
Navarro aliisque DD. non paucis obser-
vat Barboſa in Trident. *cap. I. cit. n. 52.*

An eas remittere etiam Vicarius ge-
neralis absque speciali commissione va-
leat, controversia quædam est. Et Pon-
tius quidem *Lib. 6. cap. 31. n. 5.* cum
Henriquez *Lib. 11. cap. 6. n. 5.* Cardd.
declaratione pro se allegatâ, id negat.
Contra, & melius plurimis maximis no-
minis & notaæ DD. more suo concensu
affirmat *cit. Sanchez disp. 7. n. 10. Bar-
boſa in cap. I. cit. n. 50. Palao cit. disp.
2. p. 13. §. 4. n. 2.* & novissimè Alex.
Sperellus *decif. 97.* quibus favet plurimum
Germaniæ nostræ diccesum usus, & ra-
tio ipsa; quia hanc in denuntiationibus
dispensandi potestatem S. Synodus Tri-
dentina concedit Ordinario: cuius no-
mine, sicut antiquo, sic etiam novissimo
Jure venit Epicopi Vicarius in spiritua-
libus generali: si materia ejus officio
conveniat, & expreſſe non sit exclusus,
ut cum Glossa in c. Unic. V. Per Episco-
pos de Capell. Monach. in 6. advertit Sbro-
nius de Offic. Vicar. Lib. 2. q. 43. n. 28.
& Sperell. *decif. cit. n. 1.* quia Vicarius
generalis est judex Ordinarius diccesus:
idemque tribunal & eandem jurisdictio-
nem cum Episcopo habet, c. Romana 3.
juncta Gloſſa V. Officiale, de Appellat. in
6. Accedit; quod, teste Paludano in 4.
disp. 28. q. 2. art. 3. n. 21. in denunta-
tionibus dispensare Vicarius Generalis ex
generali consuetudine potuerit ante Tri-
dentinum: à Concilio autem ea po-
etas ipsi non fuerit adempta.

Sexto, sicut autem ad cæteras di-
spensa-

Spensiones, sic ad denuntiationum remissionem necessaria est rationabilis & iusta causa, istiusque cognitio, ut insinuat ipsum Tridentinum, dum, an eas remitti expediat, reliquit Ordinarii Prudentie & judicio: quibus verbis non quodcumque, sed ratione regulatum arbitrium denotari, notant Menoch. de Arbitr. Lib. 1. q. 8. n. 24. & Guttierrez Q. Canon. Lib. 1. cap. 19. à n. 6.

12. Justæ autem remissionis cause à Steph. Gratiano Discept. Forens. cap. 83. à n. 15. cit. Sanchez disp. 9. Laiman. cit. cap. 4. n. 11. Gobat cit. Tract. 10. n. 481. & alii censemur; Primò, probabilis suspicio & timor matrimonii à consanguineis &c. malitiosè impediendi: cuius mentio ab ipso Tridentino fit cit. cap. 1. V. Quod si. Secundò, periculum; ne sponsalia, quæ legitimè sunt inita, & impleri expediret, temerè dissolvantur. Tertiò, evitatio infamiae, quam concubinarii, publicè pro veris conjugibus habiti, eorumque proles incurrent, si contractui illorum matrimoniali, in aut extra articulum mortis celebrando, publica denuntiations promitterentur. Quartò, pudor & confusio, cui, si publicè denuntientur, exponi solent sponsi valde dispare, vg. si senex cum juvenula, dives cum paupercula, nobilis cum plebeia sit copulandus. Quintò, eminens conditio contrahentium, puta Regum, Ducum, aliorūque Magnatum: quorum coniugia, sicut ignota esse non solent, sic etiam denuntiani non confuerunt. Sextò, scandalum, ad quod evitandū denuntiations non præmitti solent casu, quò matrimonii prius publicè, sed propter latens impedimentū invalidè contractum, istò per dispensationē sublatō, renovatō consensu est ratificandum. Septimò, periculum fornicationis inter sponsos: ad quod evitandum Interdicti,

scilicet Adventūs, aut Quadragesimali tempore imminentे, ad matrimonium, præviā tamen unā denuntiatione, celebrandum potest ac solet dispensari. Octavò, quæcunque notabilis sive spirituallis, sive temporalis commoditas, aut bonum contrahentium: propter quam tamen aliasque causas antequam denuntiations remittat, investigare Ordinarius debet, an, qua prætenditur causa, vera sub sit, & ab sit omne impedimentum, ut præter eit. advertunt Coninck disp. 23. dub. 6. n. 58. Palao cit. S. 4. n. 8. in fine & Perez disp. 43. sect. 4. n. 13.

Septimò, casu, quò propter bonum proli, per concubinariorum conjugium legitimandæ, propter incurrendæ infamiae, peccati committendi, vel contractus malitiosè impediendi periculum, neque nuptiæ differri, neque Ordinarius pro dispensatione adiri posset, matrimonium statim contrahi, eique Parochus (legem denuntiationum hic & nunc cessare per Epichiam declarandò) assistere posset, denuntiationibus aliquando omisissis, aliquando factis ante illius legitimè contratti usum & consummationem, ut cap. 1. cit. V. Deinde, insinuat Tridentinum & cum Tannero Tom. 4. disp. 8. q. 3. n. 132. notat cit. Gobat n. 494.

Octavò, qui occulti impedimenti notitiam habet, id post factas proclamations manifistare tenetur ex præcepto, non solum Ecclesiastici superioris: sed etiam Divino ac Naturali, ad ruinam spiritualem & grave peccatum proximi, ut etiam Sacramenti irreverentiam averterendam, omnes graviter obligantis, secundum S. Thomam 22. q. 33. art. 2. & Panormit. in c. Novit 13. de Judic. n. 27. Nisi matrimonium aliter vg. sponsos de eo, & ut à nuptiis desistant, vel pro dispensatione sollicitent, admonendò posset impedire, vel ex sua revelatione

latione grave damnum aut scandalum futurum prævideret; tali enim casu ad impedimenti manifestationem eum non obligant *cit.* Navarrus *cap. 22. n. 83.* Sanchez *disp. 13. n. 3. & 4.* Gobat *n. 537.* Ubi

15. Dubium à nonnullis movetur de eo, qui impedimentum solus novit. Quem ad cujuscunque, præfertim ex peccato orti, impedimenti manifestationem non obligari, cum Sà V. Matrimonium *n. 23.* vult *cit.* Pontius *cap. 34. à n. 6.* eā ductus ratione; quod ea nullius sit utilitas; cum uni testi non credatur, *c. In omni 4. c. Licut 23. & l. ubi numerus 12. ff. de Testibus.* Sed, esto nonnisi duorum vel trium testimonium plenam fidem judici faciat, quando de crimine puniendo, jure jam quæsito alteri auferendo, *c. Veniens 10. c. Cùm à nobis 23. &c.* aut etiam de matrimonio dissolvendo agitur *c. Super eo 22. in fine, de Test. & artib. & c. i. de Consang. & Aff.* unius tamen jurati testis depositio, etiam in foro externo admittitur, quando agitur de vitando peccato, & matrimonio cum impedimento non contrahendo, *c. Super eo cit. V. Super illa & c. Præterea de Sponsal. & Matr. Panormit. in c. Super cit. n. 7. ubi Vivianus §. 2. Barbofa n. 9. & Gonzalez n. 3.* Unde illum, qui impedimenti solus conscius est, ad ejus manifestationem cum Navarro *cit. n. 83.* Covarruv. *de Sponsal. p. 2. cap. 6. §. 10. n. 21.* merito obligant *cit.* Palao §. 7. n. 4. & Gobat *n. 534.* qui tamen cum Farinac. *Prax. Criminal. q. 69. n. 75.* excipiunt casum, quod impedimenti notitiam habet ex solo auditu, si personæ, à qua id audivit, amplius non recordetur, aut ea nullius fidei si, *n. 3. & 535.*

16. Nonò, Parochus impedimento aliquò, sive à contrahentium altero extra Confessionem, sive ab aliis ad se delatò,

matrimonii quidem celebrationem interdicere, *c. fin. §. Cùm autem & §. fin. de Clandest. despōs.* de illo tamen non ipse cognoscere, sed id deferre debet ad Ordinarium: ad quem causarum matrimonialium cognitio de Jure spectat, *c. i. de Consang. & Aff. c. Accedentibus 12. de Consang. & Aff. c. Prelat. & Trident. Sess. 24. cap. 20. de Reformat.*

Si impedimentum Parochus à contrahentium altero intellexisset in Confessione Sacramentali, ei quidem; ut à matrimoniali contractu abstineat, feriò admonito & monitionem contemnenti, absolutionem negare posset ac deberet: matrimonium tamen contrahere postea volunti assentientiam suam denegare non valeret, ut ex *c. Si sacerdotes 2. de Offic. Ordin.* desumit, & cum Armilla V. Confessor. *n. 7.* tradit *cit.* Sanchez *disp. 16. n. 4.* eumque secutus Palao *Tratt. 28. disp. 2. p. 13. §. 7. n. 5.* quod notitiae in Confessione acceptæ ad actus exteriores non sit usus; ne Pœnitentia Sacramentum, ad æternam salutem divinitus institutum, fidelibus onerosum reddatur & odiosum, ut dictum *Lib. 2. tit. 18. à n. 39.*

ARTICULUS II.

De Matrimonio Clandestino propter defectum Parochi aut Testium.

SUMMARIUM.

18. *Nuptia Clandestina semper vetita;*
19. *Valida tamen fuerunt;*
20. *Donec irritarentur à Tridentino;*
21. *Cum iis matrimonia presumpta tollente.*
22. *Quod tamen S. Synodi decretum non afficit infideles:*

23. Et